

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 274.

V Ljubljani, v sredo 28. novembra 1888.

Letnik XVI.

Državni zbor.

Z Dunaja, 27. novembra.

Odgovor na interpelacije.

V poročilu o Foreggerjevi interpelaciji gledé okrajnega zastopa celjskega sem pisal, da ministru ne bo težko na njo odgovarjati. Kako prav sem imel, potrjuje današnja seja, v kateri je ministerski predsednik grof Taaffe že odgovarjal na omenjeno interpelacijo. Tako hitrih odgovorov je le redko kdaj slišati v zbornici, ker je treba za-nje večidel obširnih in dolgotrajnih pozivov in preiskav. V tem slučaju bila je reč tako jasna, da je minister za sostavo odgovora potreboval le par dni. V splošnjem ta odgovor razklada zgodovino zadnje izvolitve okrajnega zastopa celjskega in pritožb zoper nje, kakor sem jih površno opisal v „Slovencu“, zaradi večje natančnosti pa Vam vendar odgovor pošljem po stenografičnem zapisniku, da ga objavite v celoti.

Razven tega je grof Taaffe danes prav obširno odgovarjal tudi na interpelacijo Heilsbergovo zastran nekaterih obrtnijskih zadev ter zlasti razpravljal, zakaj se vlada ne more ozirati na Heilsbergov predlog, da bi se vpeljali obrtnijski svetniki, do katerih naj bi se vladne gosposke v obrtnijskih zadevah obračale.

Kmetsko dedno pravo.

Po rešitvi došlih vlog, med katerimi je bilo zbornici izročeno tudi poročilo vojnega odseka o novem vojaškem zakonu, nadaljevala se je razprava o kmetskem dednem pravu. Več ko dve uri potrebovala je zbornica za rešitev § 14., o katerem se je bila že zadnjič pričela razprava. Govorili so stari govorniki Kronawetter, Kopp, Lienbacher, Steinbach itd. Konečno je obveljal § 14. po predlogu odsekovem z nekaterimi premembami.

Obširna razprava bo pri §§ 16. in 17., ki zadevata pravice deželnih zborov gledé natančnejših določb za kmetsko dedno pravo, pri katerih je ogla-

šenih menda že 14 govornikov. Eden izmed njih sicer odpade, namreč nemško-češki poslanec Křepek, kateremu je bilo včeraj slabo prišlo, ali gotovo bodo še nekateri drugi stopili na njegovo mesto, ter se bo število govornikov prej povečalo kakor zmanjšalo.

Dostavek k spisu o Ciril-Metodovi slavnosti in dotičnem poročilu v „Klagenfurterici.“

„Klagenfurter Zeitung“ objavlja v 268. številki dné 21. t. m. neki popravek gledé svojega poročila o Ciril-Metodovi slavnosti, kateri priča, da je bila moja sodba o njem prava. Dotični popravek se od besede do besede glasi:

„(Berichtigung.) Wir bedauern, die Notiz über die vom Cyrill-Method-Verein in Klagenfurt am 14. d. M. veranstaltete Kaiserfeier in einer Fassung aufgenommen zu haben, welche — wie wir vernahmen — Auslegungen veranlasst hat, als sollten Theilnehmer unlauterer Gesinnungen beschuldigt werden, und erklären hiemit, dass wir unsererseits Niemanden bezüglich der patriotischen Gesinnung nahegetreten wollten.“

Interpelacija imela bi bila torej res tak vspeh, kakor sem pisal, ter bi nas še-le prav v zobe dala našim nasprotnikom.

Politična zarota zoper ameriške katolike.

Že dlje časa opazuje se v Ameriki neko posebno gibanje, ki živo spominja na dōbo devetindesetega leta. Kedor je le nekoliko večš povestnice katoliške cerkve, vé, kako so preganjali katoličane protestantski fanatiki omenjenega leta. Katolika so smatrali za neprijatelja ameriške republike, ki ne zasluži, da ga nosi svobodna ta zemlja. Škofje in duhovniki morali so se skrivati, da si rešijo življenje pred krvoločno druhaljo. Papežev poslanik moral je ponoči zapustiti mesto New York in preoblečen pobegniti na ladijo, da si otmé življenje. Hišo, v koji je stanoval, zažgala je sodrga.

Od dōbe, ko se je to dogodilo, minola so mnoga leta, časi so se premenili, iz preganjanja cerkve postala je moč, katero vsak spoštuje in časti. Izborna organizacija katoliške cerkve more veljati za vzor in vzgled vsem državam in njen nauk, v kojem vsaka logična prilika pohaja iz druge in je že v nji obsežena v zarodku, uveri vsacega mislečega človeka, bodisi vzgojen kakor hoče, da samo katoliška cerkev more in mora ovladati v kratki bodočnosti v Ameriki. Protestantske sekte, pri katerih gledé primere s katoliško cerkvijo v organizaciji ne more biti tako rekoč niti govorice, kjer je vsak propovednik svoj najvišji gospod, ki za svoje čine ni odgovoren višjemu pastirju, kjer bi bilo o jedinstvi vere govoriti povsem ironija, pač ne mogó zadovoljiti države in družbe. O njih se lahko reče, da je v jedni in isti sekti težko najti dva človeka, koja bi verovala eno in isto. Protestantski fanatiki vse to uvidevajo, in ker ne vedó, kako bi oteli hiračo protestantizem, poslužujejo se ne ravno poštenih sredstev. Trudijo se, da bi dobili v svoje roke politično oblast, da bi potem tem laglje mogli rogoviliti zoper katoliško cerkev. Založenje zoperizseljenske lige bil je prvi korak v tem oziru. Namen te lige bil je, pred vsem omejiti izseljenstvo na najmanjše število in slučajno, če treba, tudi prepovedati. Iz te lige izcimilo se je pa drugo društvo, kojemu je namen: nobenega katolika sprejeti v javne urade. To društvo ima zvočno ime: „United order of deputies“.

Večinoma so členi temu društvu odlični republikanci, med njimi tudi rešitelj republikanske stranke, James G. Blaine. Ta Blaine je, kakor mnogi drugi, rojen katoličan in v sv. veri vzgojevan. Človeku se skoro zdi, kakor bi obstajala republikanska stranka iz samih katoliških odpadnikov.

Pri vsprejemanji udov v to društvo stavijo posameznim novincem različna vprašanja. Prvo vprašanje je, je-li novinec protestant načelno ali iz prepričanja. Pri daljših vprašanjih vprašan je novinec, se hoče li bojevati zoper neprijatelje republike in zlasti

LISTEK.

Dve prijateljici.

(Iz ruščine poslovenil Iv. Steklasa.)

(Konec.)

Josipina se je do kraja zabave čisto izpremenila in na lieu njenem nisi mogel niti opaziti znaka poprejšnje tuge. Posle večera so se začeli gosti razhajati, nekateri domu, drugi pa so ostali pri knezu čez noč. Vse se je podalo k počitku, in jaz bi bil bržkone do poludne spal, da me ni zjutraj probudil krik in letanje po hodnikih ter sem že mislil, da je ogenj v hiši. Skočim iz postelje, hitro se oblečem ter pohitim doli. Na hodniku opazim sobarico Josipino in od nje sem zvedel, da je gospa videla v spanju ali na javnem strašno prikazen, ter da leži v nezavednosti. Okoli desete ure je zaželela gospa z menoj govoriti. Našel sem jo popolnoma pri sebi. Sedela je oblečena na divanu, in na moje vprašanje, kako se počuti, odgovori jako dobro, čeravno se jej je moglo videti na očeh, da je mnogo jokala. Vsedite se zraven mene! reče s slabim glasom. O moj Bog, kaj se je zgodilo, milostiva gospa? vpra-

šam jo, ko sem se vsedel. Nič. To sem vedela že naprej. Srce moje mi je kazalo, in ni me prevaralo. O kom govorite? — O nji! Jaz sem jo videla. Koga ste videli? — Njo! Ona je bila tukaj, da mi zadnjič z Bogom reče. — Ali za hožjo voljo, o kom Vi to govorite? — O moji prijateljici. — O vaši svakinji? Da. Oprostite draga kneginja, to pride večkrat od razvnete domišljije. Vi ste mnogo plesali . . . in kri je začela bolj teči ter v spanju . . . V spanju, ponavljala je s posmehom, v spanju; ne jaz nisem spala; potrpite malo, vse Vam bom povedala. Dokler mi je ona o svojem čudnem dogodjaju pripovedovala, motril sem jo prav oprezno, ne bi li opazil kakošno znamenje zimice ali bledenja; ali vse zastonj. Kar mi je ona pripovedovala, še dandanes mi zvoči po glavi, kakor da mi je zdaj pripovedovala.

Ko so se bili že vsi gosti vlegli, zaspali tudi ona okoli dveh po polnoči. Poprej nego je zaspala ni na Kažimiro niti mislila, kar je bilo te noči nekaj izvanrednega. Nekoliko ur je spala — tako je mislila ona — kar naenkrat zasliši nekakošen šum po sobi ter ga občuti kakor spomladni vetrič. Prebudi se. In pri njenem vzglavju je stala bela — oblečena prikazen z odrezanimi lasmi. Na njej ni bilo nobenega uresa, razven rudečega traka okoli vratu in črnega pasa z železno spono. Akoprem je soba samo

z malo svetilko razsvetljena bila, vendar je vse to Josipina dobro opazila. Lice je bilo s kopreno pokrito. Stala je nepremično povzdignjenih rok. Josipina prestrašena, je hotela sobarice in goste na pomoč klicati — ali prikazen odgrne belo kopreno in izpregovori slabim glasom: Ne boj se, draga prijateljica. Saj sem jaz. O dragi Bog! zavpije Josipina, ti si Kažimira? Ne, to ni mogoče? — Od kod si prišla? — Vstane, ter hoče svojo svakinjo objeti, ali Kažimira stopi en korak nazaj ter jej reče šepetaje: „Josipina, ne smeš se me dotakniti, ni še prišel čas, da bi me smela objeti. Jaz sem prišla, da ti z Bogom rečem! Z Bogom? — Ti si tedaj najino prisego pozabila? Zdaj se je Josipina vsega spomnila — ali se vendar umiri. Ti si tedaj mrtva, draga moja Kažimira? — Da, umrla sem v Parizu. Ob glevo so me djali. Zakaj? — Radi moje privrženosti proti francoski kraljici. — O krvniki! Ne kolni jih, draga Josipina, nego jih blagoslovi! Oni so mi vrata temnice odprli. Tvoje temnice? — Prikazen se je ljubeznjivo nasmijala ter molčala. Povej mi, draga prijateljica, nadaljuje Josipina, kako je umreti? — O kakor da rojeni slepec naenkrat izpregleda. — Oh! zadnji čas je strašen, ali kasneje tem sijajneje v nebesih! Pri tem je otrpnen pogled prikazni oživel. O kako so prelazni občutki, katere mi umrli

zoper pristaše papežev, koji so svobodi dežele nevarni. Odgovori li novinec zadovoljivo na vsa ta vprašanja, mora priseči in obljubiti vse to uiniti, česar se zahteva od njega. Prisega sestoji iz samih raznoterih števil in znamenj, koje ume samo isti, ki je posvečen v to. Po storjeni prisegi društveni predsednik novo sprejetemu členu skrbno pripominja, naj zvesto izpolnjuje pravila in društvene ukrepe. Potem ga pouče in mu pojasnijo društvena znamenja. Brat brata spoznava po pozdravu in stiskanji roke. Na čelu vse organizacije je veliki mojster, kojemu so podrejeni poveljniki v posamičnih državah. V vsakem kraju in mestci ustanovljati se imajo skupine, ki so podložne državnemu poveljniku. Le-ti se imajo potruditi, da se vsak glas pri volitvah odda v prosep protikatoliških kandidatov, in ker so člani te organizacije skoro povsem republikanci, torej tudi v smislu republikanskega kandidata.

Doslej broji to društvo 15.000 členov. Kedó bi dvojil o tem, da ni mnogo pripomoglo k izvolitvi Harrisona? Propali kandidat demokratične stranke, Cleweland, bil je še dokaj naklonjen katoliški stranki.

Politični pregled.

V Ljubljani. 28. novembra.

Notranje dežele.

Povodom *cesarjeve štiridesetletnice* se čita po časopisih vsak dan o blagodejnih ustanovah. Škof Hais v Kraljevem Gradci je daroval tri posestva, da se porabijo kot zavetišča za delavce na škofskih posestvih. Gališkega deželnege šolskega sveta odbornik grof Stanislaw Tarnowski je prepustil svojo letno plačo 1200 gld. za uboge učiteljske vdove. Enake vesti dohajajo iz vseh galiških mest, kot: Resova, Sambora, Březanija, Liska itd.

Katoliško šolsko društvo na Dunaji, katero ima namen, da s svojim zasebnim delovanjem uniči slabe posledice brezverske šole, imelo je dne 25. t. m. jako mnogobrojno obiskano shod. Čuli so se ostri govori, posebno dobro je pogodil dr. Lueger, ki je rekel, da dobro obiskani današnji shod dokazuje, kakó neopravičeno je pisarjenje liberalno-židovskega časopisja o preložitvi katoliškega shoda. Sklenilo se je mej viharjem odobravanjem sporočiti papežu najudanejšo hvaležnost zborovalcev, prelat Weisssteiner pa je potem podelil klečečemu shodu papežev blagoslov. Konečno je bila slavnostna predstava.

„Montags-Revue“ svari, naj se ne razširjajo vesti o razprtiji mej *Taafejem* in *Kálnokyjem*, dvoji, ako je kaj resnice na tem, da bo zmagal Kálnoky, ter pravi konečno: Taka taktika pripravlja vsako resno stranko v resno nevarnost; kdor méni, da z razširjanjem takih vesti škoduje grofu Taafeju, ta se bojuje enako donu Quixotesu z mlinom na sapo.

Afriškemu suženjstvu se oznanjuje boj, pri tem se pa prezira, da tudi v Avstriji še ni popolnoma zatrto suženjstvo. **Gališko namestništvo** je vsled ministerskega ukaza zapovedalo vsem oblastnikom, naj odločno postopajo zoper prodajanje deklic v Carjigrad. Dva posredovalca te kupčije so djali pod ključ.

Vnanje države.

Ruske „Novosti“ objavljajo v nekem pismu zanimive podatke o dosedanji preiskavi železnične nesreče pri Borkiju. Poglavitno so provzročile nezgodo

našo srečo imenujemo. Da — nama se je ločiti, reče prikazen. Z Bogom Josipina, dokler se ne vidive v naši pravi domovini! Oh ne — ostani tukaj, najdražja prijateljica! zavpije Josipina. Še to mi reci, si li prepričana, da se bomo vsi videli? Sem. Tvojo dušo bom zopet videla; ona se bode svojih spon rešila, ona ne ljubi robstva. Poslušaj me! . . . in zdaj se Kažimira nagne k svoji prijateljici, ter jej nekaj na uho prišepne. Tedaj, nadaljuje Josipina, so se zaprle moje oči in zaslišala sem nekoliko lepih glasov nad menoj, ali ne vem, če sem zaspala ali se onesvestila; dosta je, vse je zginilo. A kaj Vam je prikazen prišepnila? povprašam radoveden. Za to me ne vprašajte, te besede morajo z menoj umreti. In vse je bilo zastoj to tajno od nje izmamiti, ter sem opazil, da je začela vselej jokati, kadarkoli sem jo o tem kaj vprašal; ali te solze niso bile solze žalostinke.

Tri tedne potem smo brali v pariškem časopisu „L'ami du peuple“ (Ljudski prijatelj), da je bila kmalu posle umorstva princesinje Lamballe neka stranska gospa umorjena, katere ime po navadi francoskih časopisov ni bilo zatajeno, ter se je moglo brez vsake potežkoče rodovinsko ime kneginje L . . . prebrati.

nastopne okoliščine: Prevelika hitrost, s katero je vozil vlak; vlak ni bil pravilno sestavljen; neenakost strojev, drugi stroj je bil namreč toveren brez samostalne zavore; voz prometnega ministra je bil jako pohabljen ter je v prvi vrsti zakrivil, da je skočil vlak s tira; pregledali niso tega voza od leta 1886 meseca septembra; v trenutku nezgode so bile samo tri zavore v redu, ostale so bile ali pohabljene, ali celó odstranjene. Komisija je stavila nastopna vprašanja: 1. Kdo je ukazal, da se sestavi tako izjemno težak vlak (tehtal je 36.000 pudov — pud blizo 164 kilogram)? 2. Kdo je dovolil, da se odpelje vlak, ki ni imel skoraj nobenih zavor? 3. Kdo je dovolil, da se priklene v vlak voz prometnega ministra, akoravno je bil tako za celi vlak nevarno pohabljen? 4. Kdo je zapovedal, da se pri dvornem vlaku rabita dva neenaka stroja? 5. Kdo je neposrednje ukazal strojevodji, da vozi s tako velikansko hitrostjo? — Ako se bo posrečilo preiskovalni komisiji odgovoriti na ta vprašanja, potem se bo tudi izvedelo, kdo je zakrivil nesrečo.

Predvčerajšnjim je prišel Wilson prvipot po svoji pravdi zopet v *francosko* zbornico. Mesureur je kazaje na prisotnost Wilsonovo predlagal, naj se pretrga seja za eno uro iz vzroka, ki ga umeva celi svet. Bonapartovec Cuneo d'Ornano je rekel, da zbornica dobro stori, ako se konečno loči (od Wilsona). Predlog Mesureurjev je bil sprejet s 335 proti 30 glasovom. Ko se je seja zopet pričela, navetoval je Millerand, naj zbornica sedaj, ko je jasno pokazala svoje mišljenje, zopet prične proračunsko razpravo. Wilson je potem zapustil dvorano. — Revizijski odsek je konečno vendar imenoval poročevalca, namreč Tonyja Revillona. Slednji se ne bo požuril s poročilom; obljubil je, da je bo takoj po proračunski razpravi predložil zbornici. Posebnega veselja s tem ne bo napravil republikancem, ki sicer mnogo besedičijo o ustavni reviziji, dejanski pa nočejo ničesa o njej vedeti.

Napetost mej *Italijo* in *Francijo* je menda vzrok, da vidi „Riforma“ strahove pri belem dnevu. Napominani list piše: Francoska topniška ladija „Etendard“ se je mnogokrat pokazala pred otokom Maddalena (v morski ožini sv. Bonifacija na severovzhodu Sardinije) ter se mu je skušala po dnevi in po noči približati. Z otoka so z ostrim daljnogledom zapazili, kako na poveljniškem mostiču ladije zró častniki proti otoku in sestavljajo načrte. Ko je poveljnik Maddalene vsled tega izposlal vojno ladijo, odplul je jako hitro „Etendard“ proti Korziki.

Italijanski uradni list je objavil postavbo, s katero se pooblaščuje vlada, da razglasi novi kazenski zakonik, ker ga je dotična komisija že primerno predrugčila ter mu dala konečno veljavno obliko. — Ministerski svet se je posvetoval o naredbah, kako bi se mogel dobiti potrební denar za vojni proračun. Dohodki se bodo zvišali, deloma tudi z novimi davki, za 110 do 120 milijonov.

V **angleški** spodnji zbornici je naznanil državni vojni tajnik Stanhope, da bodo angleški vojaki, ako treba, pomagali egiptski armadi pri Suakimu, to pa le toliko časa, da bodo vstajniki prognani iz sedanjih stališč. — „Times“ poročajo dne 25. t. m. iz Zanzibara: Nevarna bolezen sultanova zadržuje, da se ne prično aktivne operacije. Prvotni dogovori so se takó premenili, da bo zaprla Nemčija južni, Anglija pa severni del nabrežja.

Rumunska ministerska kriza je sicer končana, toda vprašanje je, za koliko časa; novi konservativni ministri so odločni prijatelji Slovanov in niso nepogojno vdani trocarski zvezi, kakor na pr. Bratianu. Odločni značaji Florescu, Catargi i. dr. se ne bodo hoteli upogibati dosesdanji zunanji politiki, marveč bodo odločno krenili na nasprotno stran. Ako pa junimistični ministri ne bodo hoteli storiti istega, navstala bo zopet kriza in sicer ne na korist dosesdanji večini v ministerstvu.

Izvirni dopisi.

Iz kamniškega okraja, 23. novembra. Odkar Vam nisem več pisal, se godé pri nas velike reči, tako velike, da je že nas samih strah pred njimi. Koliko imamo tovarn raznih vrst kar vse v prek. V Kamniku tovarna za smodnik, za sipo, za glinaste in enake izdelke, in skoraj vse obrtnije delajo s stroji in natornimi močmi.

V Domžalah imajo celó več tovarn s podružnicami po vsi Avstro-Ogerski in še zunaj méj našega cesarstva, tudi so veliki mlini ob Bistrici, kjer voda in ogenj pomagata mleti. V Mengšu tovarna za pivo in za slamnike.

Komenda ima okoli 70 lončarskih tvrdk, da ne štejem ščetkarjev mošauskih. Tudi mlinarji na Pešati več lahko zmeljejo, kakor doma potrebujejo.

Koliko lesa se poseka v naših gozdih, nam priča nepretrgana vrsta vozov na cesti proti Ljubljani, naloženih s hlodi in deskami. Vse to skupaj je res lahko rodilo misel, da bi bila vendar-le dobra železna cesta iz Ljubljane v Kamnik; koliko časa, koliko truda bi se prihranilo pri živini in tudi pri ljudéh; in vrh tega bi nam šlo vse tako urno izpod rok.

Veljavni može se pogovoré in kmalu imajo koncesijo za zgradnjo železnice. Kaj bo za kapital? Vse preskrbljeno! Nekaj prevzame država, nekaj dežela, kar preostane, veljaki tega okraja.

Polni veselja smo ukali in streljali — ali dobra reč potrebuje časa. Mine prva, mine druga pomlad, železnice pa le ni. Poprašujemo se, kaj je vendar temu krivo? Nič gotovega se ni moglo izvedeti. Eni so govorili, da je Sava prevelika; drugi, da so se zemljemerci skregali; tretji, da se vojni in kupčijski minister ne vjemata itd. Kar letos izvemo, da je še 20.000 gld. manjkalo za gradenje. To malenkost bi bili gospodje dobili, kjer bi bili hoteli in mi bi se bili že dve leti po železnici v Kamnik vozili. Če se jim je pa za malo zdelo pri nas poprašati, naj bi se bili že poprej obrnili na deželni abor, ki je vendar tako dobrotljiv, da je samo letos več ko pol milijona obljubil potrebnim ljudem.

Zdaj je pa „špas“ pri kraju. Takoj pomladi se mora železnica zgraditi; ako bi se Kamničanje zopet skesali, potem so pripravljeni že drugi zgradbo prevzeti in sicer ne čez Mengeš v Kamnik, marveč čez Mengeš-Komendo-Cerklje-Tržič. Proga Tržič-Kranj ima že obljubljeno podporo 50 000 gld. in če dolgost obeh prog Ljubljana-Kamnik in Kranj-Tržič skupaj staknemo, skoraj celo progo Ljubljana-Mengeš-Komenda-Cerklje-Tržič dobimo.

Kar ste država in dežela obljubili, tega ne bode te nazaj jemali, in poznej se lahko še napravi repek med Kranjem in bližnjo postajo tržiške železnice. Kamničanje bodo že skrbeli, da pozidajo progo Mengeš-Kamnik.

Temu načrtu so prijazni posebno Komenčanje, ker mislijo s tem kašo vpihati Kamničanom za hudomušno namero jim vzeti Glavarjevo bolnišnico. O tej zadevi smo že mnogo brali po listih, vendar se nam zdi, da ta zadeva pri vsi ostri polemiki med Komendo in Kamnikom še ni prav jasna. Ker so menda strune med strankama precéj napete, bomo mi, ki smo nevtralni, tem lažje mirno in nepristransko sodili. (Konec prih.)

Iz Ribnice na Dolenjskem, 25. nov. Kakor je znano, poslalo je na Kranjsko ministerstvo za poljedelstvo že pred nekaterimi leti gosp. Putick-a, c. kr. gozd. adjunkta, ki si je za svoj posebni poklic izbral velevažno in jako koristno nalogo strokovnjaško preiskavati podzemeljske votline in jame, njih pritoke in odtok. Njegovo delovanje ima glavni namen, da najde v kraškem in temu sličnem svetu, posebno v dolinah, tam, kjer o deževji, vspomladi in jeseni ali pa tudi sicer voda vsled pod- in nadzemeljskih pritokov nenavadno hitro narašča, polja in travnike preplavi ter zaradi tega mnogo škode učini — pripravne odtok, že obstoječe vsled zamašenja z žaganjem, peskom, lesom in drugim tvarinam ali pa, da po naravi ovirajoče skale primerno razširi in zopetno škodo delajoče pritoke kolikor se dá in je pripravno okoliščinam, zapré in na druge strani odpelje. Dosedaj deloval je na Notranjskem, vzlasti v planinski dolini, kjer je bila potreba najnujnejša. Kakor so pa časopisi že pred nekolikimi meseci poročali, imel bode ta strokovnjak tudi nalogo: v ribniški, dobrepoljski, struški in kočevski dolini tamošnji svet, pritoke in odtok, vode in votline natanko pregledati, vzroke vsakoletnih preplavljenj v njih preiskati, pomočke nasvetovati in to delo dejanjsko izvršiti. Dne 16. t. m. došel je imenovani gospod v Ribnico. Od tu podal se je najprvo v Dolenjovo in Rakitnico, potem v tako zvano „tintero“ (in terram), nadalje v dobrepoljsko in struško in slednjič v kočevsko dolino, da se na lici mesta pouči o pravih razmerah. Že način njegovega začetnega delovanja, da se je najprvo na mestu t. j. da je vse vode in kraje sam obhodil, o resnični potrebi na lastne oči prepričal, potem, da se je dal od tukajšnjega prebivalstva, kateremu so znane razmere, o lastnosti posameznih vodâ poučiti, in slednjič njegova strokovnjaška vednost so nam porok, da bode to za kočevski, ribniški in velikolaški okraj prevažno nalogo praktično in koristonosno v občeno zadovoljnost dobro rešil.

Kakor namreč na Notranjskem vsakoletne povodnji mnogo škode učinijo, ravno tako trpite ribniška in kočevska dolina vsako leto mnogo od povodnji. Koliko polja in travnikov preplavi včasí voda, ki vspomladi vso setev po večkrat ugonobi, koliko škode in preglavice dela to tukajšnjemu prebivalstvu, in to vse bode se po mnenji tega strokovnjaka v kratkem času odstranilo, in ne na stroške tukajšnjega prebivalstva, ampak večinoma na državne in deloma na deželne. Z delom se bode že prihodnjo pomlad pričelo.

Zanimivo je mnenje tega veščaka, da vse vodé, ki izvirajo iz „Velike Gore“ in „Male Gore“ in potem nekoliko kilometrov na površji tečejo, predno poniknejo, da té pridejo zopet na kočevskih tleh na površje, kjer po svojem površnem teku poniknejo, dokler niže na Dolenjskem pri Soteski v zadnjič na površje pridejo.

Kakor je to važno, nič manj vrednosti nima drugo njegovo mnenje, da vse te vodé v svojem podzemeljskem teku k večjemu petnajst metrov pod površjem tekó, kar je važno za one vasi, ki so brez pitne vodé.

Veliko važnost ima to preiskavanje za tukajšnje prebivalstvo. S tem, da se povodnji odstranijo, zboljša in povzdigne se veljava tukajšnjega sveta. Ker bode ta gospod naše kraje natanko pregledal in svoje študije obelodanil, zvedel bode še le svet o mnogih in jedinih naravnih čudesih, ki so v našem kraju, ki bodo naše kraje še le prav povzdignili.

Poslovil se je od nas tukaj kot kapelan skoraj petnajst let službujoči čast. gosp. Simon Pristav, novoimenovani beneficijar v Št. Vidu pri Zatičini. Ž njim je izgubila ribniška fara jako vnetega duhovnika. Pridobil si je vsled svojega mirnega in prijaznega občevarja spoštovanje in simpatije vseh faranov. Kakor je bila vsem ločitev težka, tako mu iz sreča želimo, da bi si tudi na svojem novem službenem mestu pridobil kmalu ono občno priljubljenost, katero je tukaj užival in da bi se prijetno udomačil. Št. Vidčanom pa čestitamo!

Dobrova, dné 22. novembra. (Cesarska slavnost. — Javna zahvala.) Preteklo nedeljo, dné 18. t. m. bil je za tukajšnjo faro, osobito za šolsko občino tukajšnjo zares dan, kakoršnega je Bog sam naredil. Praznovali smo prav lepo in na dostojen način zgodovinski praznik 40letnice cesarjeve. Zbralo se je 250 šolskih otrok ob 1/2 9. uri zjutraj v lepo okrašeni sobi II. razreda; točno ob 9. uri potem pride naš p. n. gospod okrajni glavar Ivan Mahkót, katerega so pri prihodu pozdravili zastopniki župnije, županstva in šole. Dnevni red vršil se je tako-le: Zapela se je v šoli najprej slavnosti kaj primerna pesem „Veselo čuje se povsod“. Potem popisali ste učenci II. razreda: Albina Belé in Helena Prebil na kratko a kaj ginljivo zgodovino 40 letnega očetovskega vladanja cesarjevega. Na to sledil je slavnostni govor gospoda okrajnega glavarja; v kratkih jedrnatih potezah narisal je blagi gospod kaj ginljivo pomen tega dneva, navduševal mladino, naj bode Bogu in cesarju zvesta do konca življenja svojega. Med govorom zaklicalo se je presvetlemu cesarju trikratni navdušeni „slava!“ Vse besede vrlega govornika segle so mladini in drugim navzočim globoko v srce ter je do solz ganile. Otroci zapeli so potem še čvetero drugih primernih pesmic, na kar smo se vsi skupaj podali k slovesni službi božji v domačo farno cerkev. Govor p. n. gospoda Ivana Bizjana, kurata c. kr. kaznilnice begunjske, v cerkvi bil je izboren.

Po slovesni sv. maši, ob katere koncu zapela sta se prvi in zadnji odstavek cesarske pesmi, bil je „Te Deum“. Po božji službi zbere se zopet šolska mladina, krajni šolski svet z občinskim odborom vred v zgoraj imenovanej šolske sobi. Gosp. deželni glavar dr. Josip vitez Poklukar ogovori v kratkem govoru šolsko mladino, med katerim mu ta slovesno obljubi, da bode Bogu, cesarju in domovini do konca svojega življenja vedno zvesta ostala. Na to sledilo je obdarovanje šolske mladine; najpreje bili so z lično vezanimi knjigami in molitveniki obdarovani oni učenci in učenke, kateri so se v minolem šolskem letu na tej šoli odlično učili — na številu 50 otrok. Potem bili so obdarovani pridni fantički sadjarčki s Pirčevo knjigo „Vrtnarstvo“, skupaj 9 dečkov. Vsi drugi šolski otroci bili so pa potem obdarovani s spominki: „Naš cesar“ (Belé), „Cesar Frane Jožef I.“ (Tomšič) in s „Spomenico“. Med ubožnejše razdelilo se je potem tudi še 40 1/2 goldinar-skih kosov, a 5 najboljših sadjarčkov prejelo je vsak po 1 goldinar.

Učenka Albina Belé zahvali se v primernem govoru gospodu okrajnemu glavarju ter mu poda lep šopek. S tem bila je šolska slavnost končana.

Za daljni dnevni spored skrbela je pač široko znana gostoljubnost in prijaznost našega prečastitega gosp. župnika Jerneja Babnika, katere pa tukaj natančneje opisoval ne bodem. Imé g. kučigazde že samo dosta kaže, da je bilo vse izbrano. Pri tem vršila se je izbrana napitnica g. župnika na presvetlega cesarja; istotako jej je odgovoril g. okrajni glavar Mahkót.

Tudi tukaj se je zapela veličastna cesarska pesem, katerej odmev bil je trikratni navdušeni „slava!“ Da smodnika štedili nismo, umé se samo ob sebi.

Da so se ob tej slovesni priliki mogli tukajšnje šole otroci tako pošteno obdarovati, pripomogli so p. n. dobrotniki, največ je dal občinski odbor, namreč 20 glđ., g. dr. Poklukar 10 glđ.

Vsa darila (spominske knjige) stala so 39 glđ. 50 kr., a 15 glđ. se je pa med otroke gotovega denarja razdelilo.

Vsem tem p. n. dobrotnikom in prijateljem naše šolske mladine izrekam na tem mestu javno preiskreno in najsrčnejšo zahvalo. Bog plačuj milijonkrat blaga dejanja vsem skupaj in vsakemu posebej!

Dostaviti imam le še, da so bila farovž, šola in pa cerkvenikova hiša že na predvečer slavnosti krasno s zastavami olepšana ter krasno razsvetljena.

Bog živi, Bog ohrani nam cesarja, Avstrijo!

Pri tej priliki moram se hvaležno še jednega gospoda spominjati. Ta je vrli knjigovez g. Ivan Bonač v Ljubljani. Ta vrli gospod in pravi poštenjak slovenski povezel nam je bil tako rekoč kar nevtogoma 60 knjižic v poluplatno kaj krasno in po tako nizkeji ceni, da nismo skoraj mogli verjeti računui.

Tega vrlega poštenjaka priporočamo tukaj prav toplo za vezanje knjig farnim knjižnicam, krajnim in okrajnim šolskim bukvarnicam, kakor tudi vsem šolskim svetom in šolskim voditeljstvom.

Matija Rant, nadučitelj.

Dnevne novice.

(Presvetla cesarica) pripeljala se je dné 21. t. m. na ladiji „Miramar“ v Smirno. Jutri se vrne preko Krfa v grad Miramare pri Trstu, kamor se je danes odpeljal presvetli cesar, ki ostane tam tudi še na dan 40letnice.

(Umrli) je včeraj popoldne ob 1/2 5. uri č. g. Anton Zarnik, župnik v Naklem, porojen 30. maja 1802 v Krtini v dōbski župniji. Šolal se je v Gradei, Ljubljani in Celji. Leta 1830 je v Ljubljani zvršil bogoslovje. Služboval je kot kapelan v Prečini, na Jesenicah v dolinski župniji, kjer je bila kontumacija proti koleri v Šenčurji pri Kranji, v Cerkljah, v Kranji, kot beneficijar v Voglji. Dné 16. aprila 1842 je prevzel ljubensko župnijo. Leta 1865 dobil je župnijo v Naklem. Bil je sošolec pokojnega dr. J. Bleiweisa. Leta 1880 je daroval zlato sv. mašo, ter dobil o tej priliki naslov kn.-šk. duhovnega svetovalca. Kjer je služboval, zapustil si je trajen spomin z novimi zgradbami. Uradoval je v čisti slovenščini in tudi v tem oziru naj bi bil 86letni starček vzgled mnogim mlajšim gospodom. Naj v miru počiva!

(Poziv slovenskim pisateljem!) Odbor „Matice Slovenske“ se obrača do vseh rodoljubnih pisateljev slovenskih z iskreno prošnjo, da bi čim preje tem boljše poslali kaj primernih doneskov za prihodnji „Letopis“. Kakor letos se bodo prejeli tudi v prihodnjem letu samo izvirni znanstveni in znanstveno-poučni spisi iz raznovrstnih strok človeškega znanja; vendar je želeli, da bi čestiti gospodje pisatelji svojim razpravam izbrali take predmete, ki ugajajo potrebam naroda slovenskega ter zaradi svoje splošnje zanimljivosti prijaajo večini Matičnih udov. Rokopisi naj se pošiljajo najpozneje do konca marca 1889. l. predsedništvu „Matice Slovenske“ v Ljubljani. Po pravilih določena nagrada za „Letopis“ vsprejetim spisom se bode izplačala, kedar bode knjiga dotiskana.

(Duhovniške premembe v ljubljanski škofiji.) Prestavljeni so č. gg. kapelani: Anton Verbajš iz Cirkelj v Št. Peter na Notranjskem; Gustav Schiffrer iz Preserje v Cirklje; J. Hudovernik iz Leskovca v Preserje; Simon Pristov iz Ribnice v Št. Vid pri Zatičini, opravljal bode tudi tamošnji beneficij; Peter Ogrin iz Trnovega na Notranjskem v Ribnico; Janez Lesar iz Dobrépolj v Trnovo; Peter Bohinjec iz Boh. Srednje Vasi v Dobrépolje; Janez Aljančič iz Ribnice v Kranjsko Goro in Valentin Bernik iz Kranjske Gore v Ribnico.

(Pisateljskega društva) zabavni večer bode jutri zvečer v čitalnici. Predsedoval bode g. A. Svetek. Za berilo je preskrbljeno.

(Slovensko gledališče.) V proslavo 40letnega vladanja Njega Veličanstva presvetlega cesarja Frana Josipa I. priredi dramatično društvo v nedeljo dné 2. decembra t. l. slavnostno predstavo. Predstavljala se bode drugikrat

„Svetinova hči“ igrokaz v treh dejanjih. Po Adolfu Wilbrandtu „Die Tochter des Herrn Fabricius“ poslovenil Anton Trstenjak. Povodom te slavnosti prepustil je pisatelj brezplačno prevodno in prizorno pravo dramatičnemu društvu. Igra po svoji dramatičnej vrednosti in uzornem prevodu zasluži živahnega zanimanja, in prepričani smo, da ta večer poročevalci ne bodo pisali: gledališče je bilo slabo obiskano. Sicer imamo mnogo dokazov, da se je ljubezen naših narodnjakov do slovenske dramatike zelo ohladila, a trditi smemo, da se bo, kakor se je ohladila, zopet ogrela, ker društvo tekmuje sedaj v mnogih predstavah z nemškimi igralci.

(Ljudje so ljudje.) Pod tem naslovom skušala je zadnja „Soča“ med „domaćimi vestmi“ vzbuditi neprijetne spomine na „zloglasno kritikovanje“ I. zvezka Gregorčičevih poezij. Dotične vrstice je včeraj ponatisnil „Sl. Narod“. Sedanjemu vredništvu našega lista niso znane tedanje razmere, torej tudi ne dopisnik in kritik pesnikovih proizvodov. Radovedni pa smo vendar in bi bili „Soči“ jako hvaležni, ako nam imenuje dotičnega dopisnika. — Felix, qui potuit rerum cognoscere causas!

(Umrli) je nocoj po noči č. g. Mart. Korošec, umirovljeni duhovni pomočnik v Skaručini, porojen l. 1826, v duhovnika posvečen l. 1850. Naj v miru počiva! — Na Vidmu pri Krškem je dné 24. nov. umrl g. Josip Nunčič, zdravnik in posestnik, star 63 let. R. I. P.!

(V Brazilijo) odpeljal je predvčeršnjim loydov parnik „Orion“ 580 izseljencev, največ Slovencev iz tržaške okolice, ki so večinoma poljedelci. Ti izseljenci so namenjeni v pokrajini Minas Geraes in Cantagallo; brazilijanska vlada jim je preskrbela prosto vožnjo. V kratkem se bode odpeljal tretji oddelek.

(Z Dunaja) se poroča 26. t. m. „Politiki“: Povodom cesarjeve štiridesetletnice Nj. veličanstva se je včeraj v cerkvi sv. Ane (I. Annagasse) darovala slovesna sv. maša, katere se je vdeležilo velikansko število dunajskih Slovanov. Pri sv. maši je pelo pod osebnim vodstvom kapelnika Buchte „Slovansko pevsko društvo“ sodelovanjem „Lumira“ in „Záboja“. Novo Jos. Skalického skladbo „Ave Maria“ je veličastno predaval koncertni pevec Jos. Pajšar iz Ljubljane. Po sv. maši je bil „Te Deum“, potem pa češka pridiga.

(Ljubljanska dijaška in ljudska kuhinja) pogostila bode povodom cesarjeve štiridesetletnice dné 2. decembra opoldne 350 navadnih gostov in revežev. Društveno vodstvo uljudno vabi vse dobrotnike in prijatelje.

(Ogenj.) Dné 16. novembra po noči pogorelo je pri Medvedu v Pervinjah župnije šent-ožbaldske vse pohištvo. Stara ženica se je zelo opekla, ker je hotela rešiti skrinjo iz goreče hiše.

(Iz Dola pri Hrastniku) se nam poroča: Danes 27. novembra zjutraj ob polu petih umrl je tu po dolgotrajnej bolezni ljubljani naš župnik čast. gospod Ivan Böheim. Ranjki je bil vzoren duhovnik, blagega srca in iskren narodnjak. Vsak, kdor ga je poznal, bodi si kmet ali gospod, ga je čislal in spoštoval. Pogreb bode v četrtek dopoldne ob 9. uri. Sveti naj mu večna luč!

(Vrhiška čitalnica) priredi v nedeljo, dné 2. decembra, ob 1/2 8. uri zvečer veselico. Vspored: Igra „Očetov povrat“ v jednem dejanji, petje in skupna večerja. Brez posebnih vabil vabi s tem najuljudnejše vse prijatelje odbor.

(Krajni šolski svet v Ribnici) bode priredil dné 3. decembra v šolskem poslopji šolsko veselico. Vspored: Slovesna sv. maša ob 9. uri v farni cerkvi, deklamacije, petje in obdarovanje šolske mladine.

(V Celovci) se je zadušila kuharica v nekem hōtelu, ker je po nesreči požrla svoje ponarejene zobe.

Raznoterosti.

— Zidje na Ogerskem. Po zadnjem številjenji je na Ogerskem 624.680 židov; samo v Budimpešti jih je več, nego jih je bilo pred sto leti na vsem Ogerskem. Ta „božja šiba“ izsesuje narod, ki postaja vedno ubožnejši. Pred leti se je iz Ogerske izseljevalo na leto do 700 ljudi, dandanes pa si išče samo „via“ Hamburg novo domovino v Ameriki do 7000 ogerskih podanikov. Neki peštanski profesor je izračunil, da bodo pri sedanjih razmerah imeli židje v 50 l. celo Ogersko v rokah. V budimpeštanskih gimnazijah je 67 odstotkov židovskih učencev, na medicinski fakulteti celó 72 odstotkov. Madjari se bratijo z židi ter so pri tem žal! izročili krivonoscem tudi Hrvatsko in Slavonijo. „Kreutz Ztg.“, ki vé, da

je madjarsko časopisje v židovskih rokah in da židje ne marajo za nemškega odločno krščanskega vladarja, piše: „Ako hočejo Madjari pripomoči, da se vresniči francoski pregovor: „Le juif c'est le roi de l'époque“, ako hočejo postati sužnji židov, slobodno jim, mi jim tega ne branimo. Narod, ki vse to molče prenaša, ne zasluži boljše osode.“

— „Pjesnička djela fra Grge Martića.“ Nedavno izšel je 7. zvezek v nakladi tiskarne „Bosanske pošte“; cena zvezku 30 novč. Doslej izšel je večji del „Osvetnika“. Za tem pridejo na vrsto ostala velika dela bosanske pesnika; med njimi bode mnogo takih, ki še niso bila tiskana.

— Opravičena bojazen. A: „Po mojem mnenju moral bi se davek ravno takó pobirati od mačk, kakor od psov.“ — B: „Kaj pa misliš! Kakó draga pa bi bila potem zajčja pečenka?“

— Premetenost židov. Nedavno je došel vsem ruskim železničnim uradnikom in služabnikom ukaz, da morajo vse takoj izbrisati, kar dobé na železničnih vozovih s kredo pisanega. Ta nenavadni ukaz postane umeven, ako povemo, da so ruski židje mnogokrat na vozove zapisavali svojim trgovskim prijateljem opazke o borznih in drugih opravilih. Imeli so pri tem dvojno korist; prvič je prijatelj novico prej izvedel, kakor bi se bilo to zgodilo po pošti, drugič jim pa ni bilo treba plačati — poštne.

— Novo torpedno lovsko ladijo je naročila avstrijska vlada pri londonski družbi „Palmers Shipbuilding and Iron Company“. Ladija bo 298 čevljev dolga, 25 čevljev široka, 15 čevljev visoka, v vodi izmed teh 8 čevljev globoko; stroj njen bo napravljen po sistemu dveh vijakov. Najmanjša strojeva moč je proračunjena na 3500 konjskih sil, srednja hitrost na dvajset vozlov v eni uri. Obsegala bo ladija 480 ton ter bo oborožena z desetimi topovi.

Telegrami.

Dunaj, 28. novembra. „Wienerzeitung“ objavlja ministersko naredbo, ki določuje v smislu postave o zavarovanji bolnih delavcev z dne 30. marca 1888 dōbo za predruženje nasprotujočih jej pravil obstoječih združnih in preosnovno zvezanih opravičnih bolniških blagajnic do dne 1. marca 1889 ter ukazuje, da se morajo pravila predruženja uradnim potom.

Budimpešta, 28. novembra. Steinacker je odložil državno-zborski mandat.

Kajiro, 28. novembra. Eden angleški pešpolk in sto mōž pehote na konjih dobili so povelje, da nemudoma odpotujejo v Suakim.

Berolin, 27. novembra. Cesar se je lahko prehladil ter bo moral nekaj dni ostati v sobi.

Bukarešt, 27. novembra. V zbornici je mej odobravanjem predlagal Blaremborg, da se Galac in Brajlov zopet proglasita kot prosti luki. Zbornica je potrdila nujnost.

Zahvala.

Slavna družba sv. Cirila in Metoda darovala je brezplačno ljudski šoli v Čatežu 30 izvodov spom. spisa „Franc Jožef I.“; „Narodna šola“ 40 knjižice „Naš cesar Franc Jožef I.“ in „Slovenska Matice“ različnih knjig za tukajšnje šolsko knjižnico. Podpisana zahvaljujeta se v imenu šolske mladine vsem trem sl. društvom. Bog plati!

Krajni šolski svet v ČATEŽU, dne 22. novemb. 1888.

Anton Pancar,
predsednik.

Franjo Kalan,
ljudski učitelj.

Umrli so:

23. novembra. Marija Wagner, ključarjeva hči, 3 leta, Frančiškanske ulice št. 6, laryngitis crouposa.

26. novembra. Fran Burja, stražarjev sin, 5 let, Dolge ulice št. 3, škrlatica.

V bolnišnici:

22. novembra. Anton Pengov, delavec, 39 let, exudatum pleuritum.

23. novembra. Jožef Habjan, kajžar, 61 let, marasmus. — Cecilija Lenče, delavka, 31 let, tuberculosis pulmonum.

24. novembra. Karol Heran, vjetniški paznik, 34 let, pyopneumo torax.

26. novembra. Jera Osredkar, gostija, 70 let, vsled raka v želodcu.

Tujci.

26. novembra.

Pri **Malicu:** Guttman, Stern, Lautner, Liebermann, trgovci, z Dunaja. — Süß, trgovec, s Češkega. — Filip, trgovec, s Češkega. — Mayer, kupčevalec, iz Trsta. — Abeles z Dunaja. — Supanz iz Celja. — pl. Obereigner, nadšumar, z Snežnika.

Pri **Slonu:** Nastopil, Kronberger, Hulka, Spielmann, Holzapfel, potovalci, z Dunaja. — Starčević, trgovec, iz Zagreba. — Ilmar iz Trsta. — Schubert z Dunaja. — Gatsch, geometer, iz Logatec. — Steiner, trgovec, z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru:** Mohovsky iz Beljaka. — Kühnel z Avstrijskega.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v mm
opazovanja	barometra v mm	termometra po Celsiusu			
7. u. jut.	738.6	—2.8	sl. svzh.	jasno	0.0
27. 3. u. pop.	738.0	7.4	sl. jzap.	oblačno	
9. u. zveč.	736.8	7.6	sr. jzap.		

Srednja temperatura 4.1° C., za 1.8° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

28. novembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 75 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	82 „ 40 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 40 „
Papirna renta, davka prosta	97 „ 40 „
Akije avstr.-ogerske banke	876 „ — „
Kreditne akcije	304 „ 30 „
London	121 „ 95 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 66 „
Cesarski cekini	5 „ 78 „
Nemške marke	59 „ 82 1/2 „

Parno ribje olje

zoper bramorje, krvlice (rachitis), sušleo, kronične spuščaje itd. itd. se dobiva v steklenicah po 60 kr. v lekarni Piccoli „pri angelju“ v Ljubljani (Dunajska cesta). — Zunanja naročila proti povzetju izneska. — Pri večjem nakupu rabat. (3)

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe po mogoče nizke ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobami zastoj in franko.

Brata Eberl,

Izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečnat. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinjeje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!



(glej podobo), naj bolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapcirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popolno pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapcirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupeem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federnmatratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje. ☛

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo

J. J. NAGLAS-A

Ljubljana,

Turjaški trg št. 7,

priporoča se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilničarske oprave

po najnižjih cenah. (97)

☛ Cenilniki gratis in franko. ☛

DR. VALENTINA ZARNIKA

ZBRANI SPISI.

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po naj-novejšem uzorec in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastno-ročni podpis. — Cena knjižice je 1 gl., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani. (3)

Odlükovan v Trstu 1882



s srebrno svetinjo.

AVGUST DRELSE,
tovarnar peči iz prstenih izdelkov,
v Ljubljani.

Izdelovanje in zaloga najraznovrstnejših
peči najnovejše sestave

belih in barvenih iz ognjesigurnega gradiva, elegantno in cenó.

Zaloga kemijskih aparatov z najtršim osteklenjem, kojega se ne primejo kisline.

Izvršuje naročila na cevi, nadstavce za dimnike z vetrnjakom, na stavbene okraske, rebra za cerkvene oboke, ognjesigurne opeke in vse v stroko prstenege blaga spadajoče predmete. (24)

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.